

ПРИМЕРИ ПИТАЊА ЗА УПИСА НА МАСТЕР АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ ЛОГОПЕДИЈЕ

1. Наведите дефиницију комуникације у најширем смислу

- a) Преношење информације са једног на друго место
- b) Основна људска потреба
- c) Утицај на другу јединку

У најширем смислу – преношење информације са једног на друго место (Miler, 1951).
Комуникација међу живим светом; деловање неког предмета или појаве на неки други предмет или појаву.

2. Наведите којим средствима се остварује комуникација.

- a) Разменом значења
- b) Путем знакова
- c) Разменом идеја

Размена значења, идеја, искустава или саопштавање другим особама информације о стварима и појавама.
Комуникација је посредна интеракција међу једникама која се остварује знаковима – интеракција путем знакова.

3. Наведите крајњи циљ комуникације.

- a) Интеракција
- b) Емитовање дражи
- c) Утицај једне јединке на другу

ОДЛИКЕ КОМУНИКАЦИЈЕ

- 1. она представља интеракцију међу једникама – однос при коме једна једника утиче на понашање друге
- 2. тај однос се остварује намерно или ненамерно – јединка емитује ражи које за другу једнику представљају знакове. (Рот, 2004)

4. Наведите врсте знакова у комуникацији.

- a) Разумљиви и неразумљиви
- b) Гестови, мимика и говор
- c) Природни, вештачки и иконички

ЗНАКОВИ И ВРСТЕ ЗНАКОВА

Природни (спонтани израз лица)

Вештачки или арбитарни (речи – говор, број...конструирате их човек)

Иконички – посебна врста знака (својим обликом су слични објекту уместо кога стоје – цртеж или слика неког предмета)

5. Наведите од чега зависи избор (употреба) одређеног симболичког система у комуникацији.

- a) Од појединца
- b) Од садржаја
- c) Од социјалног система

КОМУНИКАЦИЈА ЈЕ ВРСТА ИЛИ ОБЛИК ИНТЕРАКЦИЈЕ

Комуникација међу људима се превасходно комуникација симболима – СИМБОЛИЧКА КОМУНИКАЦИЈА

Која се остварује знаковима који су прихваћени у одређеној заједници

Живо биће које користи симболе – анимал симболициум

Симболички системи = социјални системи

6. Наведите шта је потребно да би се реализовала комуникација.

- a) Извор, канал и одредиште
- b) Развијен сигнални систем
- c) Међусобни однос две јединке

Да би дошло до комуникације довољан је извор, канал и одредиште.

7. Наведите природне и вештачке знакове у комуникацији.

- a) Спонтани израз лица
- b) Речи
- c) Израз лица, речи и бројеви

ЗНАКОВИ И ВРСТЕ ЗНАКОВА

Природни (спонтани израз лица)

Вештачки или арбитарни (речи – говор, број...конструирате их човек)

Иконички – посебна врста знака (својим обликом су слични објекту уместо кога стоје – цртеж или слика неког предмета)

8. Објасните начин на који може да се реализује однос између јединки током комуникације.

- a) Намерно и ненамерно
- b) Циљано
- c) Случајно

Тај однос се остварује намерно или ненамерно – јединка емитује дражи које за другу јединку представља знакове .

9. Наведите шта се размењује у комуникативном процесу.

- a) Емоције
- b) Значења и идеје
- c) Знакови

Размена значења, идеја, искустава или саопштавање другим особама информације о стварима и појавама.
Комуникација је посредна интеракција међу једникама која се остварује знаковима – интеракција путем знакова.

10. Од чега зависи развој говорно језичке способности ?

- a) Личног сазревања
- b) Биолошког и социјалног фактора
- c) Законитости језичког развоја

Настанак и развој говорно-језичке способности зависе од два фактора:
биолошко-генетички фактор
социјални фактор

11. Артикулација означава:

- a) процес формирања и произвођења говорних гласова
- b) процес језичке продукције
- c) процес говорне продукције

Артикулација је термин којим се означава процес формирања и произвођења говорних гласова. Артикулација представља чин говорне продукције.

12. Артикулациони поремећаји су у већини случајева у потпуности коректибилни

- a) тачно
- b) нетачно

Артикулациони поремећаји су у већини случајева у потпуности коректибилни

13. Јотацизам представља артикулационо ретко одступање у изговору

- a) полувокала /j/
- b) вокала /a/

Јотацизам представља артикулационо ретко одступање у изговору полувокала /j/

14. Хитицизам означава одступање у изговору гласа

- a) /x/
- b) /к/
- c) /Г/
- d) /x/ /к/ /Г/

Хитицизам означава одступање у изговору гласа /x/. Обично се јавља удружен са капацизмом и гамацизмом а његова омисија може бити у вези са дијалекатском грађом језика. Супституише се најчешће са гласом /к/.

15. Ламбдацизам је поремећај изговора гласова

- a) /л/ /љ/
- b) /л/
- c) /љ/
- d) /л/ /љ/ /ј/

Ламбдацизам је поремећај изговора гласова из групе латерала л и љ. Честе су супституције те се глас /л/ изовара као /w/ /j/ /љ/ и дисторзована веларно /л/ или са недовољним контактом са алвеолама.

16. Пискави (стридентни) сигматизам настаје као последица

- a) предубоког жљеба на језику па се при фрикции ствара звук сличан звиждуку
- b) проласка ваздуха кроз носну шупљину
- c) приближавања језика алвеолама

Пискави (стридентни) сигматизам настаје као последица предубоког жљеба на језику па се при фрикции ствара звук сличан звиждуку. Према слушном доживљају је оштар, пискав, а најчешће обухвата све гласове из групе сигматизма. Праћен је појачаном напетости, а фреквенцијска висина фрикатива и африката је виша од уобичајене

17. Фонолошка свесност је део металингвистичке свесности

- a) тачно
- b) нетачно

Фонолошка свесност је део металингвистичке свесности која се може дефинисати као способност индивидуе да размишља о језику, манипулише његовим структурним карактеристикама, као и да сам језик третира као објект мишљења, а што је у супротности са коришћењем језичког система за продукцију и разумевање исказа

18. Свесност о рими је најраније развијена форма фонолошке свесности

- a) тачно
- b) нетачно

Свесност о рими је најраније развијена форма фонолошке свесности. Прве спонтане продукције риме као део дечије игре бележе се на узрасту око 18. месеца, док се њихов врхунац испољава на узрасту између 2. и 3. године живота

19. Фонемска свесност је способност да разумемо да се изговорена реч може поделити на мање јединице

- a) тачно
- b) нетачно

Фонемска свесност је способност да разумемо да се изговорена реч може поделити на мање јединице и да се тим јединицама може манипулисати.

20. Фонолошка меморија односи се на:

- a. кодирање фонолошких информација са сврхом привременог чувања у радној меморији
- b. кодирање фонолошких информација са сврхом привременог чувања у дугорочној меморији

Фонолошка меморија односи се на кодирање фонолошких информација са сврхом привременог чувања у радној меморији

21. Глас је:

- a) представља сваки произведени звук употребљен унутар лингвистичког кода.
- b) је ларингеална модулација ваздушне струје плућа модификована на нивоу вокалног тракта.
- c) је говор, певање и глас у виду шапата.

Глас је звук којим се оглашавају жива бића, а који производе специјални органи фонације. Глас је ларингеална вибрација плус резонанција. Глас је ларингеално генерирање звука.

22. Активатор гласа представља

- a) усна дупља,
- b) гркљан,
- c) грудни кош у коме су смештена плућа.

Конструкција коштаног система грудног коша омогућава велику покретљивост што је од великог значаја за физиологију респирације.

23. Респирацијске покрете омогућавају:

- a) коштана структура (карлица, кичмени стуб и грудни кош).
- b) инспирацијски и експирацијски мишићи.

Респирацијске покрете омогућавају мишићи удисачи и мишићи издисачи.

24. Најправилнији тип дисања је:

- a) косто-клавикуларни тип дисања,
- b) абдоминални тип дисања,
- c) косто-абдоминални тип дисања.

Код косто-клавикуларног типа при удисају подижу се кључна кост и ребра, дијафрагма се пасивно подиже, а предњи део трбушног зида се увлачи према трбушној дупљи. Код абдоминалног дисања трбушни зид се шири напред и у страну, а дијафрагма се знатно спушта на доле, а код косто-абдоминалног дисања шири се доњи део грудног коша и горњи део трбушног зида, док се дијафрагма спушта наниже.

25. Гркљан је

- a) активатор гласа,
- b) генератор гласа,
- c) резонатор гласа

Најважнији орган фонације је гркљан, он је генератор гласа. Примарна функција гркљана је респираторна, док је њена фонаторна функција секундарна.

26. Лумен гркљана помоћу ентрикуларних и вокалних набора подељен је на:

- a) 2 спрата,
- b) 3 спрата,
- c) 4 спрата.

Лумен гркљана је помоћу вентрикуларних и вокалних набора подељен на plicae ventricularis (ветрикуларни набор), Plicae (Chordae) vocale (гласнице) и Ventriculus Morgani.

27. Генерисање глас при нормалном стању анатомије и физиологије ларинкса остварује се радом:

- a) гласница, функцијом органа фонације уз синхронизовано дејство респирације и резонатора.
- b) гркљана,
- c) гласница и грудног коша.

Функција генерисања глас је веома сложена. Омогућена је финоћом грађе и физиологијом гркљана који је преко мишићних група и везивног ткива непосредно или посредно везан за остале органе. Генерисање глас остварује се радом гласница, тј. функцијом органа фонације уз синхронизовано дејство органа респирације и резонатора.

28. Физичке особине гласа су:

- a) висина, јачина и боја гласа.
- b) атака, распон гласа, регистри гласа, импостација и издржавање тона.
- c) апођо, вибрато, класификација певног гласа, музички распон и музички регистар гласа.

Људски глас је звучни феномен који има своје физичке, физиолошке и музичке особине. Основне карактеристике звука које разликује људско ухо су јачина звука, висина тона и боја звука.

29. Поремећаји гласа деле се на:

- a) органске, ендокрине и функционалне.
- b) фононеурозе и фонопонозе.
- c) запаљенске процесе, повреде, аудиогене дисфоније и премећаје нервног сиситема.

Узроци поремећаја глас могу се представити у облици непрекидног низа, где се на једном крају налазе органске а на другом функционалне промене. У том непрекидном низу органске промене могу довести до функционалних оштећења а поремећаји нормалне функције гласа могу изазвати органске промене.

Афазиолог је експерт за специфичну говорну језичку патологију. То је стручњак за неуролошке комуникацијске поремећаје.

30. Ларингектомија је хируршка интервенција којом се уклања

- a) тумор гласница,
- b) цео гркљан,
- c) оболеле половине ларинкса.

Тотална ларингектомија је радикални захват који доводи до трајног губитка генератора и дела резонатора гласа ларинкса у коме се ствара основни ларингеални тон.

31. Афазија је:

- a) специфични говорни поремећај
- b) неуроразвојни језички поремећај
- c) специфични неуролошки комуникацијски поремећај

Афазија је специфични неуролошки комуникацијски поремећај где долази до оштећења или губитка језика.

32. Афазиолог је експерт чија делатност је:

- a) дечја патологија говора и језика
- b) патологија гласа
- c) поремећаји храњења
- d) неуролошки комуникацијски поремећаји

33. Основна подела афазиија је:

- a) Примарна прогресивна афазиија
- b) Луријина афазиија
- c) Брокина афазиија
- d) Верникеова афазиија
- e) Кондуктивна афазиија

Има више подела афазиија а основна је на Брокину, Верникеову и кондуктивну афазиију које се још називају и централне афазиије.

34. Који језички ниво се оштећује код Брокине а који код Верникеове и кондуктивне афазиије

- a) код брокине аудитивно разумевање
- b) код Верникеове именовање
- c) код кондуктивне спонтани говор
- d) код Брокине спонтани говор, Верникеове разумевање а код кондуктивне репетиција

Код афазиија долази до мањег или већег оштећања језика. Тако се код Брокине афазиије нарушава спнтани говор, код Верникеове афазиије разумевање а код кондуктивне афазиије се оштћеује репетиција или понављање.

35. Код које афазиије је компромитована функција понављања/репетиције

- a) примарне прогресивне
- b) Верникеове
- c) Кондуктивне афазиије
- d) Номиналне афазиије

Основни симптом по коме се препознаје кондуктивна или спроводна афазиије је оштећење разумевања или репетиције.

36. Код којих типова афазиије налазимо оштећење именовања

- a) код Брокина
- b) глобалне афазиије
- c) Верникеове
- d) код свих типова

Номинација/именовање се оштећује у већој или мањој мери код свих типова афазиије.

37. Придружени афазички поремећаји су:

- a) дислалије
- b) аграфије
- c) афоније
- d) агнозије
- e) диспрозодије
- f) апраксије

Афазију као неуролошки комуникацијски поремећај могу пратити придружени поремећаји као што су аграфије, агнозије, алексије, апраксије, поремећаји видног поља, епилепсија, емоционална индиспонираности И др.

38. Примарна прогресивна афазија је врста:

- a) афазије
- b) деменције
- c) енцефалитиса
- d) трауматског оштећења мозга

Иако у свом називу има појам афазија, примарна прогресивна афазија(ППА) припада деменцијама.

Примарна прогресивна афазија је узрокована атрофијом фронталног или темпоралног режња мозга, првенствено на левој страни мозга,

39. Разумевање код Брокине афазије је:

- a) релативно очувано
- b) оштећено
- c) интактно

Брокина афазија која је нефлуентна, односно где је озбиљно нарушен спонтани говор а манифестује се тешкоћама у формулацији И продукцији говорног исказа може имати релативно очувано разумевање.

40. Основни принципи говорне терапије су:

- a) асимилација
- b) ремедијација
- c) акомодација
- d) компензација
- e) едукација
- f) превенција
- g) партиципација

Говорна терапија било да су у питању специфични неуролошки комуникацијски поремећаји или неки други комуникацијски поремећаји има своје основне принципе а то су ремедијација или санација Компензација едукација И партиципација.

41. Наведите два дијагностичка теста или батерије које се користе у афазиолошком испитивању

Дијагностичке процедуре у афазиологије се обављају батеријама тестова или композитним тестовима или појединачним тестовима зависно од тога коју језичку функцију испитујемо.

Основне И клинички накоришћеније батерије тесотова су Бостон тест за испитивање афазиа (БДАЕ), Токен тест за испитивање разумевања И апстракције, РАВЛТ за испитивање вербално памћења, а данс се користи И МоЦа тест за когнитивна оштећења.

42. Клиничке манифестација субкортикалне афазиа су:

- a) говорни поремећаји
- b) језички поремећаји
- c) дизартрија
- d) хипофонија

Данас се у експертским круговима води полемика да ли се ово могу назвати И третирати као афазиа, субкортикалне афазиа а од њих таламичке афазиа које се по својој симптоматологији разликују од кортикалних афазиа. Код субкортикалних афазиа као основни симптоми се срећу дизартрија И проблеми у глау односно хипофонија.

43. Наведите најчешћу етиологију афазичног синдрома

- a) акутни мождани удар
- b) трауматска оштећења мозга
- c) епилепсија
- d) неоплазме
- e) метаболички поремећаји

Етиологија кортикалних афазиа је најчешће узрокована акутним можданим ударом(АМУ) било да је реч о исхемији(сужењу) крвог суда, зачепљењу или пуцању крвог суда затим услед трауматских оштежења мозга, тумора(неоплазми), И др.

44. Специфичне тешкоће учења обухватају:

- a) дискалкулију, дислалију, дисграфију
- b) дислексију, дисграфију, дискалкулију
- c) дизартрију, диспраксију, дислексију

Развојна дислексија, дисграфија и дискалкулија припадају широј категорији познатој под називом *Специфичне тешкоће учења*.

45. Специфичне тешкоће учења:

- a) укључују сензорна оштећења (оштећење вида и слуха) и интелектуалну ометеност
- b) искључују сензорна оштећења (оштећење вида и слуха) и интелектуалну ометеност

Реч *специфичан* се односи на поремећај само одређење способности (нпр. читања) код деце која немају интелектуалну ометеност, сензорна оштећења, емоционалне поремећаје, неуролошка обољења.

46. Дислексија подразумева:

- a) сметње читања
- b) сметње писања
- c) сметње рачунања

Дислексија је специфична тешкоћа у читању диспропорционална општем интелектуалном нивоу, која није последица сензорних оштећења, интелектуалне ометености, емоционалних поремећаја, културне или образовне депривације (ИЦД 10; ДСМ-ИВ)

47. Дисграфија подразумева:

- a) сметње читања
- b) сметње писања
- c) сметње рачунања

48. Дисортографија подразумева:

- a) језичку дисграфију
- b) визуоспацијалну дисграфију
- c) графомоторну дисграфију

Дисграфија подразумева сваки поремећен или недограђен рукопис кога чине лоши облици слова и графомоторног низа, док дисортографију карактеришу сметње у развоју и стицању способности граматички, синтаксички, семантички и уопште језички правилног писања.

49. Дискалкулија подразумева:

- a) сметње писања
- b) сметње рачунања
- c) сметње читања

Дискалкулија се према МКБ-10 дефинише као специфични поремећај у способности рачунања који није последица интелектуалне ометености, а односи се на тешкоће савладавања основних рачунских операција: сабирања, одузимања, множења и дељења више него на апстрактне математичке вештине, тригонометрији и геометрији.

50. Српски језик има:

- a) плитку ортографију
- b) дубоку ортографију
- c) мешовиту ортографија

Термин ортографија подразумева сет симбола који се користе у писаном језику и правила коришћења тих симбола. Ортографије могу бити нерегуларне, дубоке, нетранспарентне (сва три термина се користе као синоними) и регуларне, плитке, транспарентне (сва три термина се користе као синоними). За нерегуларне ортографије је карактеристично да је однос графеме и фонеме сложен и неконзистентан, пример енглеске ортографије која има 26 графема и 46 фонема које се могу написати на 1.120 начина (Цоулмас, 2003). Регуларне ортографије имају конзистентан и прецизан однос између графеме и фонеме, пример српски језик, руски, фински...

51. Фонолошка способност је важна за учење и развој читања у свим језицима, а чине је:

- a) фонолошка свесност, брзо серијско именовање, фонолошка меморија
- b) фонолошка свесност, ментални лексикон, фонолошка меморија
- c) синтаксичка свесност, фонолошка свесност, фонолошка меморија

За стицање и развој способности читања и писања неопходан је развој фонолошке способности. Фонолошка способност је дефинисана као способност фонолошког процесирања која укључује три компоненте и то: фонолошку свесност, фонолошку меморију и брзо аутоматско именовање.

52. Фонемска свесност подразумева манипулацију:

- a) фонемама
- b) графемама
- c) фонемама и графемама

Фонемска свесност се одређује као способност препознавања гласовне (фонемске) структуре усмено исказаних речи, али и манипулисање фонемама независно од значења речи које оне формирају.

53. Приликом испитивања читања могу се проценити следећа три аспекта читања:

- a) брзина, флуентност, разумевање
- b) брзина, разумевање, фонолошка свесност
- c) разумевање, радна меморија, флуентност

Својства доброг читања су тачно читање, затим довољно брзо читање и као најзначајније својство јесте разумевање прочитаног. Тестови којима се процењује читање како школске деце тако и одраслих углавном су оријентисани на процену ова три аспекта читања.

54. Језички поремећаји код деце, у зависности од времена настанка, класификују се на:

- a) развојне и стечене
- b) развојне и рецептивне
- c) стечене и експресивне

Језички поремећај код деце, у зависности од времена настанка, класификују се на развојне језичке поремечаје и стечене језичке поремећаје.

55. Рецептивни језички поремећај подразумева:

- a) поремећај разумевања
- b) поремећај продукције
- c) оба наведена

56. Експресивни језички поремећај подразумева:

- a) поремећај разумевања
- b) поремећај продукције
- c) оба наведена

57. Деца са специфичним развојним језичким поремећајем могу имати сметње у следећим језичким способностима:

- a) фонолошким, морфо-синтаксичким, семантичким, прагматским
- b) фонолошким, морфо-синтаксичким, интелектуалним, прагматским
- c) фонолошким, морфо-синтаксичким, визуо-спацијалним, прагматским

Деца са развојним језичким поремећајем испољавају сметње у разумевању (рецептивне способности), продукцији (експресивне способности) и употреби језика различитог степена у свим или неким од језичких нивоа (фонологија, морфо-синтакса, семантика, прагматика).

58. Специфичан развојни језички поремећај:

- a) укључују сензорна оштећења (оштећење вида и слуха) и интелектуалну ометеност
- b) искључују сензорна оштећења (оштећење вида и слуха) и интелектуалну ометеност

Специфичан развојни језички поремећај се односи на поремећај језичке способности код деце која немају интелектуалну ометеност, сензорна оштећења, емоционалне поремећаје, неуролошка обољења. Специфичан поремећај усвајања језика код деце која немају никакав други сензорни, когнитивни, или афективни поремећај, а одрастају у језички довољно подстицајној средини. Специфични језички поремећај (СЛП) је термин (енг. Специфич лангуаге импаирмент) којим се дефинише поремећај у развоју језика који није условљен оштећењем слуха, сниженим интелектуалним

способностима, церебралном патологијом, емоционалним поремећајима или тешком социјалном депривацијом

59. Прагматски поремећај се односи на сметње у:

- a) изговору гласова
- b) морфо-синтакси
- c) употреби језика у социјалним интеракцијама

Прагматика је употреба језика у социјалним интеракцијама.

60. Прозодија је:

- a) фонемска јединица
- b) супрасегментна јединица
- c) оба наведена

Прозодија се односи на супрасегментне јединице говора, односно на јединице веће од вокала и консонаната. Дели се на акцентуацију (ниво слогова и речи) и интонацију (ниво синтагме и реченице).

61. Постојање невербалне комуникације, успостављање реципрочних социјалних интеракција и способност имитације:

- a) указује на специфични језички поремећај
- b) не указује на специфични језички поремећај

Као најчешће навођени искључујући критеријуми специфичног језичког поремећаја наводе се: структурални и функционални поремећаји говорних органа, неуролошка оштећења, оштећења слуха, интелектуална ометеност, социјална депривација, ниски скорови на невербалним тестовима интелигенције и поремећаји реципрочних социјалних интеракција.

62. Развојна дисфазија је:

- a) развојни говорни поремећај
- b) развојни језички поремећај

Развојна дисфазија је специфичан језички поремећај (СПЈ). Термин развојна дисфазија се све мање користи (али је још увек заступљен код нас), уместо њега је у употреби СПЈ.

63. Дизартрија је говорни поремећај који:

- a) укључује моторички поремећај
- b) искључује моторички поремећај

Дизартрија је синдром поремећаја респирације, фонације, респирације, артикулације и прозодије, односно моторички говорни поремећај, која настаје као последица церебралне лезије. Код одраслих се јавља у склопу других обољења попут Паркинсонове болести, а код деце у склопу дечије церебралне пара

64. Дефинишите флуентност према Кристалу:

- a) Типична језичка и прозодијска обележја
- b) Типичан ритам и темпо говора
- c) Течно, лако и брзо служење језиком

- Људи формирају стереотипне утиске о говорнику на основу његових језичких обележја, посебно прозодије / супрасегментне структуре
- Када људи говоре стандардним акцентом, брзо и флуентно, без много оклевања, сматрају се компетентнијим, доминантнијим и динамичнијим особама
- Особе које савршено флуентно говоре на првом (матерњем) језику, пре су изузетак него правило
- Флуентност – Течно, брзо, лако служење језиком
- Ополит: Дисфлуентност – у језичком контексту немогућност лаког, брзог и непрекидног комуницирања. Уочљиво је код особа које имају тешкоће с контролисањем ритма и темпа свог говора, што може да доведе до појаве муцања или замуцкивања

65. Према МКБ-10, поремећаји флуентности су сврстани у категорију:

- a) Других поремећаја емоција и понашања настали у детињству и адолесценцији
- b) Других поремећаја који заједнички имају почетак у детињству
- c) Других поремећаја удружених са психосоцијалним проблемима

Према МКБ – 10 , поремећаји флуентности су сврстани у категорију F 98 Disordines emotionum et disordines morum in infantia sive adolescentia orti alii (Други поремећај емоција и поремећаји понашања настали у детињству и адолесценцији) Ова категорија обухвата хетерогену групу поремећаја, различиту у многим аспектима, а једино имају заједнички почетак у детињству. Нека стања представљају добро дефинисане синдроме, док су друга само комплекс симптома која се морају овде укључити, због њихове учесталости и удружености са психосоцијалним проблемима, а не могу се припојити другим синдромима.

66. Према МКБ-10, муцање се региструје као поремећај:

- a) Ако је измењен ритам говора
- b) Ако је његова израженост таква да омета течност говора
- c) Ако је често одуговлачење говора

F 98.5 Battarismus (Муцање)

Карактеришу:

Измењен ритам говора

Често понављање или продужавање гласова, слогова или речи

Често одуговлачење говора или честе паузе у говору које ремете ритам говора.

Ово треба регистровати као поремећај само ако је његова израженост таква да омета течност говора.

67. Дефинишите емболофразије:

- a) Додатне сувишне речи, фразе или делови реченице
- b) Синоним за емболофоније
- c) Понављање већ изречених делова реченица, фраза или речи
Лингвистичко-семантичке карактеристике:

- Кад дође до критичног момента у говору, особа уводи емболофразије и емболофоније- *додатне, сувишне гласове, речи, делове реченица или фразе*, нпр: *Нн; Овај ; Да кажем; Значи; Тако да ...*
- Речи и фразе могу остати незавршене

68. Дефинишите функцију стартера код поремећаја флуентности:

- a) Несвесни покрети телом, главом, екстремитетима
- b) Олакшава започињање изговарања речи или реченица
- c) Неволњи грчеви или покрети мишића лица

Код јачих облика муцања могу се користити изненадни покрети тела или грчење лица да би се блокада превазишла

Стартери – свесни покрети телом, главом, рукама или ногама којима се олакшава започињање изговарања речи или реченица на критичним гласовима

Физиолошке конкомитанте - неволњи грчеви или покрети мишића лица (усне, образи, жмиркање, трзаји главому страну, проминирање језиком, цоктање...), мишића врата, који нису тикови

Активација вегетативног нервног система – лупање срца, знојење тела и дланова, црвенило лица

69. Етиологија поремећаја флуентности односи се на следеће чиниоце:

- a) Моторни систем, матурацију, вербалне способности

- b) Хередитарну, конгениталну и стечену предиспозицију
- c) Садејство биолошких, психолошких, социјалних и лингвистичких фактора

Етиологија – бројне теорије садејства биолошких, психолошких, социјалних и лингвистичких аспеката

Предиспозиција: Хередитарна, Конгенитална, Стечена

Обухвата квалитет:

Моторног система – промена тонууса мишића

Матурације

Когнитивних способности

Вербалних способности

70. Наведите делове које треба да садржи налаз логопеда:

- a) Анамнеза, опсервација, говорни статус, план интервенције
- b) Анализа говора, социјално – емоционална и когнитивна процена
- c) Листа говорног понашања, критичних говорних ситуација, говорне анксиозности

Писани	извештај/налаз	логопеда
--------	----------------	----------

Садржи следеће податке:

Анамнеза

Опсервација и опис клиничке слике

Говорни статус (примена тестова)

Предлог плана и програма интервенције

Предлог допунских прегледа

71. Диференцијалном дијагнозом се утврђују специфичности:

- a) Података из анамнезе
- b) Етиопатогенетских фактора, клиничке слике, психосоцијалног статуса
- c) Опсервације клиничких знакова поремећаја

Диференцијалном дијагнозом се утврђује *специфичност*:

Етиопатогенетских фактора

Клиничке слике

Психичког и социјалног статуса особе са муцањем

72. Дефинишите области на које су усмерени општи циљеви интервенције:

- a) На појединца
- b) На породицу
- c) На унапређење квалитета живота. Лечење поремећаја флуентности је врло сложено, основни приступ логопеда треба да буде холистички.

Општи циљеви интервенције: (усмерени на појединца и породицу) Умањење / отклањање сметњи, Подстицање развоја општих и специфичних способности, Унапређење квалитета живота и личног задовољства, Интеграција у социјалну средину и типичне активности.

Специфичан план интервенције : Креира логопед. Подразумева примену одређеног програма за усвајање техника којима ће особа контролисати дисфлуентан говор.

73. Наведите типичне терапијске методе у лечењу муцања:

- a) Увежбавање реда речи у реченици, говорно дисање
 - b) Увежбавање квалитетне говорне комуникације
 - c) Увежбавање ритма и темпа говора, читања, рецитовања, певања, препричавања
- Базичне методе у лечењу муцања су:

- Технике дисања
- Вежбе ритма и темпа говора
- Посебни терапијски модели за превазилажење грчева мускулатуре говорног система
- Терапијски модели за корекцију социјалног понашања и емоционалних реакција - инхибиција негативних емоција, ослобађање од страха (страх од говора, страх од критичних гласова и речи, страх од комуникативних ситуација...), корекција ставова

74. Третман говорно језичких поремећаја је:

- a) Скуп мера и поступака усмерених на отклањање говорно језичких поремећаја
- b) Скуп мера и поступака усмерених на превенцију говорно језичких поремећаја

Третман је скуп поступака (процедура) и усвојених мера у спречавању, сузбијању и отклањању фактора који доводе до поремећаја и сметњи говора, језика, гласа.

75. Дефиниција логопедског третмана:

Логопедски третман може се дефинисати као пракса или подвргавање особа са говорно-језичким поремећајима одређеном поступку или утицају ради корекције, ограничавања или одстрањивања (отклањања) сметњи, потешкоћа и поремећаја у говорно-језичком функционисању.

76. Поремећај слушног процесирања (ПСП) подразумева

- a) сметње у перцепцији говорних гласова
- b) сметње у перцепцији језика
- c) сметње у перцепцији звукова

Поремећај слушног процесирања (ПСП) подразумева сметње у перцепцији говорних гласова које дубоко утичу на сам процес разумевања, код деце и одраслих уредног слуха

77. Најзначајније фреквенце за добро разумевање говора су:

- a) 500 Hz, 1 kHz i 2 kHz
- b) 500 i 1 kHz
- c) 1 kHz

Најзначајније фреквенце за добро разумевање говора су 500 Hz, 1 kHz i 2 kHz

78. Говорна порука је довољно чујна захваљујући консонантима, а разумљива захваљујући вокалима?

- a) Нетачно
- b) Тачно

Говорна порука је довољно чујна захваљујући вокалима, а разумљива захваљујући консонантима?

79. Здраво људско уво чује фреквенце од?

- a) 16 - 20000Hz
- b) 3000 - 12000 Hz
- c) 20-22000 Hz

Здраво људско уво чује фреквенце од 16-20000Hz

80. Јачина типичног разговора износи?

- a) 50dB
- b) 60dB
- c) 70dB

Нормалан разговор је на 60dB.